

ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗ

ಅಂಧಕಾಸುರ ವಧೆ

ಕವಿ

ಅಗರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಭಾಗವತ

ಅಂತರಜಾಲ ಆವೃತ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಯಕ್ಷವಾಹಿನಿ®, ಬೆಂಗಳೂರು

Email: yakshaprasangakosha@gmail.com

Blog: <https://yakshaprasangakosha.blogspot.in>

ಆವೃತ್ತಿ ೧.೦

ಜೂನ್ ೨೦, ೨೦೧೭

ಸಾರಾಂಶ

ಪ್ರಸಂಗ ವಿಧ:

ಪೌರಾಣಿಕ

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥ:

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ

ಭಾಷೆ:

ಕನ್ನಡ

ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಕಾಶನಗಳ ವಿವರ:

ಪದವೀಧರ ಸಮಿತಿ, ಮುಂಬೈ ಇವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಅಗರಿಯವರ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಎಂಬ ಸಂಪುಟ.

ಹಕ್ಕುಸ್ವಾಮ್ಯ ವಿವರ:

ಈ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಯಾ ಅಂತರಜಾಲದ ಮೂಲಕ ಉಚಿತವಾಗಿ ಹಂಚಲು ಯಾವುದೇ ಅಭ್ಯಂತರ ಇಲ್ಲ. ಮೂಲ ಪ್ರಕಾಶನಗಳ ಹಕ್ಕುಸ್ವಾಮ್ಯ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಗಳು:

147

ಪಾತ್ರಗಳು

ಅಂಧಕಾಸುರ, ಗಿರಿಜೆ, ಈಶ್ವರ, ಗೂಢಚಾರಕ, ದೇವೇಂದ್ರ, ಶಚಿ, ಬ್ರಹ್ಮ, ಶ್ರೀಹರಿ, ಬಾಗಿಲಭಟರು, ನಾರದ

ಕಥಾ ಸಾರಾಂಶ

ಕಾಶ್ಯಪಮುನಿಯ ಮಗನಾದ ಅಂಧಕಾಸುರನೆಂಬ ಅಸಮಬಲನಾದ ದೈತ್ಯನು ಶೋಣಿತಾಪುರವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸು, ಆದರೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿದೆಯಾದರೆ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಮಡಿಯುವೆ' ಎಂದು ಶಿವನು ವರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಗೂಢಚಾರರು ಬಂದು ದೇವತೆಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ನಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಅವನ ಪೀಠವನ್ನೇರಿ ಎಲ್ಲ ಸುವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಶಚಿದೇವಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ದೇವೇಂದ್ರನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ಅಪ್ಪಣೆಯ ನರ್ತನವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶಚಿದೇವಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಅಂಧಕನು ಶಚಿಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಇಂದ್ರನು ಎದುರಿಸಿ ಸೋಲುತ್ತಾನೆ.

ಅಂಧಕನು ಇಂದ್ರಾಣಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಪುರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಇಂದ್ರಾದಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ತನ್ನಿಂದ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಕ್ಷೀರಸಾಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲಾಗಿ ಅವನು ಮೈದೋರಿ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳೇನೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ದೇವತೆಗಳು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅಂಧಕಾಸುರನನ್ನು ವಧಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಖೊಳನನ್ನು ಸಮರದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ ಶಚಿಯನ್ನು ಮಾನಪ್ರಾಣಸಹಿತ ಸಲಹುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಅಭಯವೀಯುತ್ತಾನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪುರಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ.

ಶೋಣಿತದಲ್ಲಿ ಅಂಧಕನು ತನ್ನನ್ನು ಕೂಡೆಂದು ಶಚಿದೇವಿಯನ್ನು ಪೀಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವಳ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಬಲಾತ್ಕರಿಸಲು ಮುಂದಾದಾಗ ಅವಳು ಶ್ರೀಹರಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಂದು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಹರಿಯು ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಅದನ್ನು ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಮಿಸಿ, ಈ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರು ಯಾರೆಂದು ಹುಡುಕುತ್ತ ಬಂದು ಮುಕುಂದನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿದಾಗ ಜಟ್ಟಿಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಹರಿಯು ಅವನನ್ನು ಮೆಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಅಂಧಕನು ಮೂರ್ಛಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹರಿಯು ಶಚಿಯನ್ನು ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಶಚಿದೇವಿಯನ್ನು ಹರನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ.

ಮೂರ್ಛಿತಳಿದ್ದ ಅಂಧಕನು ಹರಿಯು ಶಚಿಯನ್ನು ಒಯ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಶಚಿಯನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಎದುರಾದ ನಾರದನು, ಹರಿಯು ಅವಳನ್ನು ಹರನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಅವನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅವಳನ್ನು ವಶ ಮಾಡಿಕೋ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂಧಕನು ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವನ್ನು ಮೂಲಕ್ಕೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಅಲುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವತೆಗಳು ಅವನನ್ನು ವಧಿಸೆಂದು ಹರನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹರನು ಅವರು ಒದಗಿಸಿದ ಹೊಸ ರಥವನ್ನೇರಿ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಕದನವೇರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಂಧಕನು ಶಿವನನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಅಮುಕಿ ಮರ್ದಿಸಲಾಗಿ ಅವನು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಗಿರಿಜೆಯ ಉಪಚಾರದಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ಶಿವನು ಶರವನ್ನೆಸೆಯಲು ಅಂಧಕನು ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಹರನು ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದ ಅವನನ್ನು ತಿಮಿಯಲು ಅಂಧಕಾಸುರನು ಸುಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ತನಗೆ ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹರನು ಅವನ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಭೃಂಗೀಶನೆಂಬ ಉತ್ತಮ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇರು ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಶರೀರವನ್ನು ಶೂಲದಿಂದ ಸೀಳಿ ಆ ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿದಾಗ ಶೂಲದ ರಂಧ್ರದಿಂದ ಪಾತಾಳದಿಂದ ಗಂಗೆಯು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಶೂಲೋದ್ಭವತೀರ್ಥವೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಭೂಲೋಕದ ಜನರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹರಿಸಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ.

ಕವಿ ಪರಿಚಯ:

ಅಗರಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಭಾಗವತರು ಮೂಲತಃ ಸುರತ್ಕಲ್ ಸಮೀಪದ ಹೊಸಬೆಟ್ಟಿನವರು. ಎಡಪದವು ಹತ್ತಿರದ ಅಗರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತವರು. ತಂದೆ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯ. ತಾಯಿ ರಾಧಮ್ಮ. ಧರ್ಮಸ್ಥಳ, ಕಟೀಲು, ಕೂಡು, ಸುರತ್ಕಲ್, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ಮುಂತಾದ ಮೇಳಗಳಲ್ಲಿ

ಭಾಗವತರಾಗಿ ತಿರುಗಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ ಎಂಬ ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ ಇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ. ಇವರು ೨೮ ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಶ್ರೀ ದೇವಿ ಮಹಾತ್ಮೆ ೧ ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ ಭಾರಿ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಂಡಿದ್ದು ಯಕ್ಷಗಾನದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ:

ಬೆಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಸಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ : ತ್ರಿವೃಡೆ

ಇಂದುವಂಶಲಲಾಮ ಕೇಳು ಮು | ನೀಂದ್ರ ಕಾಶ್ಯಪನಣುಗನಾಗಿಹ |
 ಅಂಧಕಾಸುರನೆಂಬ ದೈತ್ಯ ಮ | ದಾಂಧನಾಗಿ || 1 ||
 ಶೋಣಿತಾಪುರವಾಳುತಿದ್ದನು | ದಾನವರ ನೆರಹಿಸುತ ಶೌರ್ಯದಿ |
 ಕಾಣನಾತನ ಸಮಬಲರನೀ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆ || 2 ||
 ಅನಲನುದ್ಯಾನದ ತೆರದೊಳಾ | ತನ ಪುರವನೊಳ ಪೊಗುವಡಸದಳ |
 ಅನಿಮಿಷರಿಗೀ ತೆರದಿ ಮರೆದಿರೆ | ಘನ ಸಿರಿಯಲಿ || 3 ||

ಕಾಂಬೋಧಿ : ಝಂಪೆ

ದೈತ್ಯಪತಿಯೊಂದು ದಿನ | ಚಿತ್ತದಲಿ ಯೋಚಿಸಿದ | ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ತಪವ ಗೈದು ||
 ಉತ್ತಮದ ವರ ಪಡೆದು | ಸತ್ಯದಿಂ ತ್ರಿಜಗಾಧಿ | ಪತ್ಯವನು ಸಾಧಿಸುವೆನೆಂದು || 1 ||
 ಬಂದು ರೇವಾನದಿಯೊಳ್ | ಮಿಂದು ಸುಸ್ಥಳದೊಳಗೆ | ನಿಂದು ದೃಢಮನದಿ ತಪವಸಗೆ ||
 ಬಂಧಿಸುತ ಶ್ವಾಸವನು | ಸಂದವು ಹಲವು ಕಾಲ | ಬೆಂದುದೈ ತ್ರಿಜಗ ತಪದುರಿಗೆ || 2 ||
 ತಲ್ಲಣಿಸೆ ತಪದುರಿಯೊ | ಳ್ಲ ತ್ರಿದಶರು ನಾಕ | ದಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜಾತೆ ಕೌತುಕದಿ ||
 ವಲ್ಲಭನ ಪದಕೆರಗಿ | ತಲ್ಲಣವ ಗೊಳುತ ಭರ | ದಲ್ಲಿ ಬೆಸಗೊಂಡಳೀ ತೆರದಿ || 3 || 6 ||

ಕೇದಾರಗೌಳ : ಅಷ್ಟ

ಪ್ರಾಣನಾಯಕ ದೇವ | ಏಣಾಂಕಧರನೆ ಇ | ದೇನಿನಿತಾಲಸ್ಯವು ||
 ದಾನವನಂಧಕ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳ್ ತಪಗೈವ | ಏನೆಂಬೆನದ್ಭುತವು || 1 ||
 ಧೃಡ ಮನದಿಂದೆಡೆ | ಬಿಡದೆ | ಗೈಯುವ ತಪ | ಒಡಲ ದಂಡಿಸುತಿರ್ಪನು ||
 ಮೃಡನು ಸದ್ಭಕ್ತಗೆ | ಕೊಡದೆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವ | ಜಡ ಪಿಡಿದಿರ್ಪುದೇನು || 2 ||
 ನೋಡು ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೀ | ಮಾಡು ಕೃಪೆಯನಿತ್ತು | ಬೇಡಿದ ವರಗಳನು ||
 ಮೋಡಿಯಿಂದಿರಲೊಡ | ಗೂಡಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಜೂ | ಜಾಡುವಳಲ್ಲ ನಾನು || 3 ||
 ಪುರಹರನೆಂದನು | ಅರಸಿ ಯೋಗದಲಿ ಮೈ | ಮರೆದಿದ್ದ ಕಾರಣದಿ ||
 ಅರಿಯದೆ ಪೋದನು ಹೊರತನ್ನ ಶರಣರ | ಮರೆಯುವನೆ ಮಡದಿ || 4 ||
 ನಡೆ ಬೇಗ ಭಕ್ತಗೆ | ಕೊಡುವರೆ ಕಾಮಿತ | ತಡವೇತಕೆಂದನುತ ||
 ಮಡದಿಯನೊಡಗೊಂಡು | ಮೃಡನು ಬಂದಾ ದೈತ್ಯ | ನೊಡನೆಂದ ನಸುನಗುತ || 5 || 11 ||

ಸುರುಟಿ : ಏಕ

ಮೆಚ್ಚಿದ ನಾನಿದಕೆ | ಪೇಳಿ | ನಿಶ್ಚಲ ತಪವೇಕೆ ||
 ನೆಚ್ಚಿನ ಭಕ್ತ ನಿ | ನಿಚ್ಚಿಯದೇನೆಂ |
 ದುಚ್ಚರಿಸೈ ನಾ | ನಿಶ್ಚಯ ಕೊಡುವೆನು || 1 ||
 ನಿನ್ನ ತೆರದಿ ಕರಿಣ | ತಪಗೈ | ದನ್ಯರಿಲ್ಲ ಮುನ್ನ ||
 ಇನ್ನಿದಕೊಲಿದು ಪ್ರ | ಸನ್ನನಾಗಿಹನು |
 ಇನ್ಯಾತಕೆ ತಪ | ವನ್ನೀಕ್ಷಣ ಬಿಡು || 2 ||
 ಎಂದ ಮಾತ ಕೇಳಿ | ಭಕ್ತಿಯೊ | ಣಂಧಕ ಮುದ ತಾಳಿ ||
 ವಂದಿಸಿ ಚರಣಕೆ | ಕಂದುಗೊರಳ ದಯ |
 ದಿಂದ ಕೇಳು ನೀ | ನಿಂದು ಬಿನ್ನಹಗಳ || 3 ||
 ದೇವತೆಗಳ ಗೆಲುವ | ವರವನು | ಈವುದನಗೆ ದೇವ ||
 ಕಾವುದನ್ನನೆಂ | ದುಸುರೆ ದನುಜ ಉ |
 ಮಾವರನೆಂದನು ಸಾವಧಾನದೊಳು || 4 || 15 ||

ಆರಭಿ : ತ್ರಿವೃಡೆ

ಮಗನೆ ಲಾಲಿಸು ದೇವತೆಗಳೊಳು | ಹಗೆತನವ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗಾದರು |
 ಬಗೆಯಬಾರದು ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯು | ಸೊಗವಿದಲ್ಲ || 1 ||
 ಬೇರೆ ಬಯಕೆಯದೇನು ಮಘವನ | ಮೀರಿಸುವ ಸಂಪದವನಾದರು |
 ಭೋರನೀವನು ಕೇಳಿನುತ ತ್ರಿಪ್ರ | ರಾರಿ ನುಡಿದ || 2 ||
 ಬೇರೆ ಬಯಕೆಗಳಿಲ್ಲನಗೆ ಗೌ | ರೀರಮಣ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರ |
 ಗಾರುಗಡಿಸುವ ಮನ ಹೊರತು ಕೃಪೆ | ದೋರಿ ದೇವ || 3 ||
 ಸಲಿಸು ಬಯಕೆಯನಲ್ಲದಿರೆ ನಿ | ಷ್ಪಲವಗೊಳ್ಳಲಿ ಗೈದ ತಪವಿದ |
 ನುಳಿದು ಬೇಡುವನಲ್ಲವೆಂದನು | ಭಲದಿ ದನುಜ || 4 || 19 ||

ಭೀಂಪಲಾಸ : ರೂಪಕ

ಕೃತ್ತಿವಾಸಗೆ ಮಣಿಯುತ್ತಲಂದಗಜಾತೆ | ಭಕ್ತವತ್ಸಲನು ನೀ ದೇವ ||
 ದೈತ್ಯನು ತನು ದಂಡಿಸುತ್ತಲೆ ಬಹುಕಾಲ | ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಯೋಳ್ ಗೈದ ತಪವ || 1 ||
 ನುಡಿದರಿಷ್ಟಾರ್ಥವ ಕೊಡದಿರೆ ಲೋಕದೊ | ಳಡಗದೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನು ||
 ಮೃಡನೆಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ತಡವೇಕೆ ಶರಣಗೆ | ಕೊಡು ಬೇಗ ಮನದಿರವನ್ನು || 2 ||
 ಅರಸಿ ಕೇಳಿತಗಿತ್ತರೆ ಬೇಡಿದುದ ಮುಂದೆ | ಹರಿಹರಾದ್ವಾರನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ||
 ನೆರೆ ಮತ್ತನಾಗಿ ತಾ ಧರೆಗೆ ಕಂಟಕನಾಗ | ದಿರನದರಿಂದ ಇಂತೊರೆದೆ || 3 ||
 ನಿನ್ನನುಳಿದು ಸರ್ವರನ್ನು ಜೈಸುವ ವರ | ವನ್ನಿತ್ತು ಸಲಹು ಶರಣನ ||
 ಪನ್ನಗಾಭರಣನೆ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲೇತ | ನನ್ನುಪೇಕ್ಷಿಪುದೆನ್ನ ರಮಣ || 4 ||
 ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಅಂಧಕನಿಗೊಲಿ | ದೆಂದನಾಕ್ಷಣ ಚಂದ್ರಮೌಳಿ ||
 ಕಂದ ನೀ ಗೆಲಿದೆಲ್ಲ ವೃಂದಾರಕರ ಕೀರ್ತಿ | ಹೊಂದಿ ಬಾಳಿನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ || 5 ||
 ದೃಢವಿದು ಧರ್ಮವ ಕೆಡಿಸಿದೆಯಾದರೆ | ನುಡಿಯು ನಿಶ್ಚಯ ಕೇಳಿನ್ನಿಂದ ||
 ಮಡಿವೆ ಎಂದಭಯವ ಕೊಡುತಲೆ ಸತಿಸಹ | ಮೃಡನಂತರ್ಧಾನವ ತಳೆದ || 6 || 25 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ : ತ್ರಿವುಡೆ

ಅಂತಕಾಂತಕನಿಂದ ವರಗಳ | ನಿಂತು ಸಾಧಿಸುತಂಧಕಾಸುರ |
 ಸಂತಸದಿ ಪುರಕೈತರಲು ನಿ | ಶ್ವಿಂತೆಯಿಂದ || 1 ||
 ತಿಳಿದಿದನು ದಾನವರು ಸಂಭ್ರಮ | ಗಳಲಿದಿಗೊಳೆ ಮುಂದೆ ಸತಿಯರು |
 ಬೆಳಗಿದರೆ ರತ್ನಾರತಿಯ ಕೈ | ಗೊಳುತಲದನು || 2 || 27 ||

ವಾರ್ಧಿಕ

ದೈತ್ಯರೆಲ್ಲರು ಬಿಡದೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನು | ಇತ್ತು ದಾನಗಳ ಸತ್ತ್ವಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದಿನದಿನದಿ |
 ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಪಂಚಯಜ್ಞಗಳ ನಡೆಸಿ ||
 ಸತ್ತ್ವದಿಂದಿರೆ ನಾಕದತ್ತ ಕಳುಹಿದ ತನ್ನ | ಗುಪ್ತಚಾರರ ಸುರರ ಕೃತ್ತಿಮವನರಿಯುವಡೆ |
 ಪ್ರೌಢಿ ಮೂರರೊಳತಿ ಸಮರ್ಥನೆಂದೆನಿಸಿದನಿತ್ತಲಂಧಕನು ಮುದದಿ || 1 || 28 ||

ಕಂದ

ಅಂಧಕನೋಲಗದೊಳಿರಲ್ | ಕೊಂದಿನ ನಡೆತಂದು ಗೂಢಚಾರಕರಾಗಂ ||
 ವಂದಿಸುತಲೆ ದೈತ್ಯಾಗ್ರಣಿ | ಗೆಂದರು ಸುಮನಸರ ಯೋಚನೆಗಳ ಭರದಿಂ || 1 || 29 ||

ಮುಖಾರಿ : ಏಕ

ಚಿತ್ತಾವಧಾನ ಪರಾಕು ಜೀಯ | ನಾವೆಂಬ ಸುರರ |
 ಗುಪ್ತಾಲೋಚನೆಯ ದಾನವರೆರೆಯ ||
 ವ್ಯಕ್ತಾಣತಿಯನು ನಾಕಕ್ಕೈದಿರೆ ಸ | ಮರ್ಥನಾಗಿ ನೀ ಮೆರೆಯುತಲಿರುತಿಹ |
 ವಾರ್ತೆಯರಿತು ನೆರೆಮತ್ತರಿಸುತ್ತಲೆ | ವೃತ್ತಹರನು ಕೊಡುತ್ತಲೆ ಸುರರ || 1 ||
 ಧೀಷಣಾದ್ವಾರನೊಡಗೊಂಡವನು | ಅಂಧಕ ನಮ್ಮ |
 ದ್ವೇಷಿಗ ಪ್ರಬಲನಾಗಿಹನಿನ್ನು || ಘಾಸಿಗೊಳಿಸದಿರನೈತಂದೆಮ್ಮನು |
 ಜೈಸಲಿದು ಹರನಿತ್ತಿಹ ವರದಲ್ಲಿ | ನಾಶಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂತಾದರೆನುತ |
 ವಾಸವಮುಖ್ಯರು ಯೋಚಿಸುತಿಹರು || 2 || 31 ||

ಭೈರವಿ: ಅಷ್ಟ

ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳುತ್ತ | ರೋಷವ ತಳೆ |
 ದಂಧಕ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ||
 ವೃಂದಾರಕರನ್ನು ಕೊಂದು ಕಳೆಯುವದ | ಕಿಂದು ಯೋಚಿಸುತಿಹರೆ || 1 ||
 ಕೃತ್ತಿಮಗೈವವರ | ಬಡಿದು ಕೆಡ | ಹುತ್ತೆಲ್ಲ ಸುಮನಸರ ||
 ತೊತ್ತಿಗಲ್ಲರ ನೇಮಿಸುತ ನಿಲಿಸುವೆ ಕಾರ | ಸ್ಥಾನವೆಂತಿನ್ನವರ || 2 ||
 ಮಣಿರಥವೇರಿದನು | ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗ | ಳನು ಧರಿಸುತ್ತವನು ||
 ಘನವಾದ ಮೇರು ಪರ್ವತವನುತ್ತರಿಸುತ್ತ | ದನುಜೇಶನೈತಂದನು || 3 || 34 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ : ತ್ರಿವುಡೆ

ಇತ್ತ ನಾಕಾಧಿಪನರಿತು ನೆರೆ | ಹುತ್ತ ಸುಮನಸರನ್ನು ಪೇಳಿದ |
 ಕೃತ್ತಿವಾಸನು ಅಂಧಕಾಸುರ | ಗಿತ್ತ ವರವ || 1 ||
 ಆದಿತೇಯರ ಜೈಸನುತ್ತಲಿ ಕಾದಿ | ಗೆಲಲಿರಿದಿನ್ನು ದೈತ್ಯನ |
 ಬಾಧೆ ತಪ್ಪದು ಖಳನ ವಧಿಸುವ | ಹಾದಿಗಾಣೆ || 2 ||
 ಪಥವದಾವುದೆನುತ್ತಲಾ ಸುರ | ಪತಿಯು ಕಳವಳಿಸುತ್ತಲಾ ಗೀ |
 ಷ್ಪತಿಯೊಡನೆ ಯೋಚಿಸುತಲಿದನು | ವ್ಯಥೆಯೊಳಂದು || 3 ||
 ಬಂದನಾಕ್ಷಣ ಸಭೆಗೆ ಗರ್ಜಿಸು | ತಂಧಕಾಸುರ ಕಾಣುತಲೆ ಸುರ |
 ವೃಂದ ನಡ ನಡುಗುತ್ತ ಭಯದಲಿ | ವಂದಿಸಿದರೆ || 4 ||

ಅಧಮ ಸಾಕೀ ವಿನಯ ಎನ್ನ | ಭೃದಯಕುರೆ ಮತ್ಸರಿಸಿ ಮರುಳನೆ |
ವಧಿಸೆ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯ ಗೈ | ದುದನು ತೋರು || 5 ||
ಬಂದಿಹನು ನಾ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ನೋ | ಡಿಂದು ನಿಮ್ಮಧಟನು ಪರೀಕ್ಷಿಸ |
ಲೆಂದು ಕರೆ ಪೊರೆವವರನೆಂದನು | ಅಂಧಕಾಖ್ಯ || 6 || 40 ||

ಕೇದಾರಗೌಳ : ಅಷ್ಟ

ತರಹರಿಸುತ ಪಾದಕ್ಕೆರಗುತಂಧಕಗೇಂದ | ಪುರುಹೂತ ವಿನಯದಲಿ ||
ಹರಿಯೊಳು ವೈರವ ಕುರಿಯು ಸಾಧಿಸುತ ಬಾ | ಳಿರುವುದೆ ಲೋಕದಲಿ || 1 ||
ವೈರವೆ ಸಂಗರಧೀರ ನಿನ್ನೊಡನೆ ವೃಂ | ದಾರಕರಲಿ ಕೃಪೆಯ ||
ಬೀರಿ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿ ರಕ್ಷಿಪುದೆಮ್ಮ | ತೋರುತ್ತೆಲ್ಲರಿಗಭಯ || 2 ||
ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದಡಂಧಕಾಸುರನಾಗ | ಇಂದ್ರಾಸನವೇರಿದ ||
ಬಂದೆಲ್ಲ ತ್ರಿದಶರು ವಂದಿಸುತಿರೆ ಮುದ | ದಿಂದ ದೈತ್ಯನು ಮೆರೆದ || 3 ||
ಸುರಪನೊಳಂಧಕನೊರೆದನು ನಾಕದೊ | ಳಿರುವ ಸಂಪದಗಳನು ||
ಭರದೊಳು ತೋರು ನಿನ್ನರಸಿಯನೊಡಗೊಂಡು | ಪರಿಕಿಪೆನೆಲ್ಲವನು || 4 || 44 ||

ಸಾಂಗತ್ಯ : ರೂಪಕ

ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳು | ತಿಂದ್ರನು ನೆರೆಭೀತಿ | ಹೊಂದಿ ಚಿಂತಿಸುತೆಂದ ಹರಿಯೆ ||
ಮಂದಮತಿಯು ಶಚಿ | ಯೊಂದಿಗೆ ತೋರಬೇ | ಕೆಂದುದರರ್ಥವನರಿಯೆ || 1 ||
ಕೆಡುವ ಕಾಲವೆಮಗೆ | ಧಡಗನಾಜ್ಞೆಯನು ನಾ | ನಡೆಸದಿರಲು ಬಾಳಗೊಡನು ||
ಮೃಡನೆ ನೀ ಗತಿಯೆಂದು | ದೃಢಮನದಲಿ ತನ್ನ | ಮಡದಿಯನೊಡಗೊಡುತವನು || 2 ||
ಸುರಧೇನುವನು ಕಲ್ಪ | ತರು ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸುವ | ಮೆರೆಯುತಿರ್ಪೈರಾವತವನು ||
ವರ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಸಹ ದುರುಳಗೆ ತೋರುತ | ಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪದಗಳೆಲ್ಲವನು || 3 ||
ಕರೆತಂದು ನಾಟ್ಯ ಮಂ | ದಿರಕೆ ಪೀಠದಲಿ ಕು | ಳ್ಳಿರಿಸುತಪ್ಪುರೆಯರ ಬರಿಸಿ ||
ತರಳಾಕ್ಷಿಯರ ನೃತ್ಯ | ಪರಿಸುತೆಮ್ಮನು | ಪೊರೆಯಬೇಕೆಂದನು ನಮಿಸಿ || 4 ||
ಇಂದ್ರಾಣಿ ಸಹಿತ ಮ | ಹೇಂದ್ರನು ಕುಳಿತಿರ | ಲೊಂದೆಡೆಯಲಿ ಮಾನಿಸಿಯರು ||
ಕಂದರ್ಪನಲಗುಗ | ಳಂದದಿ ಮೆರೆಯುತ್ತೆ | ತಂದು ನಾಟ್ಯಕೆ ತೊಡಗಿದರು || 5 || 49 ||

ಕಂದ

ಆ ಸಭೆಯಲಿ ದಿನಕರ ಸಂ | ಕಾಶದಿ ರಂಜಿಪ ಪುಲೋಮಜೆಯ ಕಂಡಾಗಂ |
ಪೂಸರಳನ ಹತಿಯಿಂ ದೈ | ತ್ಯೇಶನು ಬಸವಳಿಯುತಲೆಂದ ನಿಜಮನದೊಳಗಂ || 1 || 50 ||

ದೇಶಿ : ಅಷ್ಟ

ಅರರೆ ಏನಂಬೆ ಸೋಜಿಗವ | ಕಾಣೆ | ಧರೆ ಮೂರರೊಳಗೀ ಸೌಂದರ್ಯದಿ ಮೆರೆವ ||
ತರುಣಿ ಶಚಿಯ ದಿವ್ಯ ರೂಪ | ಕಂಡು | ಮರುಳಾದೆ ಶರವನಸೆಯಲಿಕ್ಷುಚಾಪ || 1 ||
ನಾಗವೇಣಿಯನೊಡಗೂಡಿ | ಸುಖ | ಭೋಗವ ಪಡೆಯದಿರ್ಪಾತನು ಹೇಡಿ ||
ಮೇಘನಾಥನಿಗೇತಕಿವಳು | ಎನ್ನ | ಭಾಗ್ಯದೊಳೀಪರಿ ಗೋಚರಿಸಿದಳು || 2 ||
ನಾಕದ ಸಂಪದವೆಲ್ಲ | ವರ | ರಾಕಾಶಶಾಂಕವದನೆಗೆಣೆಯಲ್ಲ ||
ಕೋಕಿಲವಾಣಿಯ ಬಿಡೆನು | ಎನು | ತಾ ಖಳನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಶಚಿಯನು || 3 ||
ಮರುಗಿ ಗೋಳಿಟ್ಟಳಾ ಕಾಂತೆ | ಕರೆ | ಕರೆದು ಸುರರ ಮೊರೆಯಿಡೆ ಗುಣವಂತೆ ||
ಗರುಡನು ಫಣಿಯನೊಯ್ದಂತೆ | ಕಡು | ದುರುಳನೊಯ್ದನು ಕಡೆಗಾಲವೆಂಬಂತೆ || 4 || 54 ||

ಭೈರವಿ : ಏಕ

ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಸುರರೆರೆಯ | ಖತಿ | ಗೊಂಡು ನೆರಹಿ ಸುರತತಿಯ ||
ಕೆಂಡವನುಗುಳಿ ನಯನದಿ | ಆ | ಭಂಡನ ತಡೆದನು ಭರದಿ || 1 ||
ನಿಲ್ಲಂಧಕ ಕಡು ದುರುಳ | ನೀ | ನೆಲ್ಲಗೊಯ್ಯುವೆ ನಾರಿಯಳ ||
ಮಲ್ಲತನಕೆಯಿದು ಸಲ್ಲ | ರಣ | ದಲ್ಲಿ ತೋರುವದಧಟಿಲ್ಲ || 2 ||
ದೈತ್ಯರೇಳಿಗೆಯನು ಕಂಡು | ಕಡು | ಧೂತನೆ ಮತ್ಸರಗೊಂಡು |
ಗುಪ್ತಸಭೆಯಗೈದಂತ | ನಿನ | ಗಿತ್ತನು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ || 3 ||
ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರ | ದೈ | ತ್ಯೇಯರು ತಿಳಿಯದೆ ಸುರರ ||
ನೋಯಿಸುವರು ಘನ ಮದದಿ | ನೆರೆ | ದಾಯಾದ್ಯರೆನುವ ನೆವನದಿ || 4 ||
ನ್ಯಾಯದಿಪಡೆದವ ನೀನು | ಬಿಡು | ಬಾಯೊಳಾಡಿ ಫಲವೇನು ||
ಕಾಯುವ ಹರಿ ನಡೆತರಲು | ಬಿಡೆ | ತೋಯಜಮುಖಿಯನಿಂದಿನೊಳು || 5 ||
ಕೆಡುವ ಕಾಲದಿ ನೀತಿ | ನುಡಿ | ವಡೆ ಹಿತವಾಗದ ರೀತಿ ||
ಮಡಿಯುವ ಕಾಲವು ಬಂತು | ಅದಕಡೆಸಿತು ನಿನಗೀ ಭ್ರಾಂತು || 6 ||
ಸುರಸಂಪದಗಳೆವೆಲ್ಲ | ಸು | ಸ್ಥಿರವೆಂಬ ಮದದಿ ನೀ ಖೊಳ ||
ಮೆರೆಯುವಧಟಿನೀಕ್ಷಿಪೆನು | ಎಂ | ದಿರದೆಚ್ಚನು ಶರಗಳನು || 7 || 61 ||

ಭಾಮಿನಿ

ದಾನವನ ಕೂರಲಗ ಹತಿಯ | ನ್ನಾನಲಾರದೆ ಭೀತಿಯಲಿ ಗೀ |
ವಾಣರರೈಲ್ವರು ಕಳವಳಿಸುತ್ತೋಡಿದರು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||
ಆನೆಗಳ ಸಂಕುಲವನಾ ಪಂ | ಚಾನನನು ಹೊಗುವಂತೆ ಚಾನಾ |
ಹಾನಿ ಗೈದಾ ಸುರರ ಶಚಿಯನ್ನೊಯ್ದು ನಿಜಪುರಕೆ || 1 || 62 ||

ಸಾಂಗತ್ಯ : ರೂಪಕ

ಅಂಧಕಾಸುರನಿಂತು | ಮಂದಮತಿಯೊಳ್ಳೊಯ್ದು | ಇಂದ್ರಾಣಿಯನು ಪುರದೆಡೆಗೆ ||
ವೃಂದಾರಕಾಧಿಪ | ನಂದು ಶೋಕಿಸುತ್ತೆಂದ | ಮುಂದಾವ ದಾರಿಯು ನಮಗೆ || 1 ||
ಬೇರೆ ಯತ್ನವ ಕಾಣೆ | ದೂರಲು ನಾವೈದಿ | ಸಾರಸಾಸನೊಳು ಮಣಿದು ||
ಶಾರದಾವರ ದಯ | ದೋರುವನೆನುತ ವೃಂ | ದಾರಕರೊಡನಾತ ಬಂದು || 2 ||
ಸತ್ಯಲೋಕದಿ ಮರು | ಗುತ್ತಲೆ ಚರಣಕೆ | ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿದಾತನನು |
ಎತ್ತಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಶತ | ಪತ್ರಕುವರನೆಂದಾ | ಪತ್ತೇನು ಪೇಳು ಚಿಂತೆಯನು || 3 || 65 ||

ಕಾಂಭೋದಿ : ಅಷ್ಟ

ತಾಮರಸಾಸನ ದೇವ | ಹೇ ಪಿ | ತಾಮಹ ಕೇಳು ಬಿನ್ನಪವ ||
ವ್ಯೋಮಕೇಶನ ವರಬಲದೊಳಂಧಕನೆಂಬ | ಕಾಮುಕ ದಾನವನೇರಿದ ನಾಕವ || 1 ||
ಸತ್ಯರಿಸಲು ಭೀತಿಯಿಂದ | ಕಡು | ಧೂರ್ತನು ಮದವೇರಿ ನುಡಿದ ||
ಪತ್ನಿ ಸಹಿತ ಸಂಪತ್ತ ತೋರೆನೆ ಬೇರೆ | ಯತ್ನ ಕಾಣದೆ ತೋರೆ ಧೂರ್ತ ಕಾಮುಕನಾಗಿ || 2 ||
ಮಾನಿನಿಮಣಿ ಪುಲೋಮಜೆಯ | ನೊಯ್ಯೆ | ಚೂಣಿಗೊದಗಿದಮ್ಮ ಜೀಯ |
ಚಾನಾಹಾನಿಯುಗೈವೃತೊಯ್ದನು ತರುಣಿಯ | ಮಾನ ಪ್ರಾಣಗಳ ಕಾಯ್ಡಮ್ಮ ಸಲಹು ಜೀಯ || 3 || 68 ||

ಕಾಂಭೋದಿ : ಝಂಪೆ

ಎಂದ ಮೊರೆ ಕೇಳುತರ | ವಿಂದಸುಕುಮಾರನಿಂ |
ತಂದ ಸಂತ್ಯಸುತ್ತ | ಲಂದು ಸುಮನಸರ ||
ಅಂಧಕಾಸುರನ ದೆಸೆ | ಯಿಂದ ಬಳಲಿದಿರಿ ನೀ |
ವಿಂದೇನು ಫಲವು ಎ | ನ್ನಿಂದಸಾಧ್ಯವಿದು || 1 ||
ಗಾರುಗಡಲೇಕೆಂದು | ಶಾರದಾವರನಂದು |
ಸೇರಿ ತ್ರಿದಶರ ಬಂದು | ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಿ ||
ಭೂರಿ ಭಕ್ತಿಯ ತಳೆದು | ನಾರಾಯಣನ ಚರಣ |
ಸಾರಸವ ನುತಿಸೆ ಮೈ | ದೋರಿದನು ಭರದಿ || 2 ||
ಕರುಣಸಾಗರನಭಯ | ಕರವದೋರುತ ನುಡಿದ |
ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಸುರರನೀಪರಿ ಕೂಡಿ ನೀನು ||
ಶರಧಿಯೆಡೆಗೈತಂದು | ಮೊರೆಯನಿಡುವರೆ ಕುಂದು |
ಕೊರತೆ ಏನಾಯ್ತು ಪೇ | ಳರಿತುಕೊಂಡಪೆನು || 3 || 71 ||

ಮಧ್ಯಮಾವತಿ : ಏಕ

ಮಾಧವಾಚ್ಯುತ ಮಧುಸೂದನ ದೇವ | ಹೇ ದಯನಿಧಿ ನಿನ್ನ ಪಾದಪಂಕಜವ ||
ಆರಾಧಿಸಿ ಧನ್ಯರಾದೆವಾವಿಂದು | ಮೋದದಿ ಪೊರೆ ದೈತ್ಯ ಬಾಧೆಯನರಿದು || 1 ||
ಅಂಧಕನೆನುವ ಮದಾಂಧ ದಾನವನು | ಬಂದು ಗೆಲಿದು ಸುರವೃಂದವ ಖಳನು ||
ಇಂದ್ರಾಣಿಯನು ಛಲದಿಂದೊಯ್ದನವನ | ಕೊಂದು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮ ಇಂದಿರಾರಮಣ || 2 || 73 ||

ಕಂದ

ಪದಕರಗುತಲೀ ತೆರದಿಂ | ತ್ರಿದಶರು ಮೊರೆಯಿಡಲು ತೋರುತಭಯವನಾಗಂ ||
ಬೆದರದಿರಲೈರನುತ್ತಂ | ಪದುಮಾಕ್ಷಂ ನುಡಿದನಾಗ ನಸುನಗೆಯಿಂದಂ || 1 || 74 ||

ಮೋಹನ : ತ್ರಿವುಡೆ

ಏಳಿರೇಳಿರಿ ಮನದಿ ಧೈರ್ಯವ | ತಾಳಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಬಾಧಿಪ |
ಖಿಳನನು ಶೀಘ್ರದಲಿ ಸಮರದಿ | ಸೋಲಿಸುವೆನು || 1 ||
ಹರನ ವರವನು ಪಡೆದು ಧರ್ಮಾ | ಚರಣೆಯೊಳಿರದೆ ಬಯಸುವರು ಪರ |
ತರುಣಿಯರನು ವಿನಾಶ ಕಾಲಕೆ | ಬರುವ ಬುದ್ಧಿ || 2 ||
ದಾನವನ ವಶವಾಗಿ ಮರುಗುವ | ಮಾನಿನಿಮಣಿ ಶಚಿಯ ಸಲಹುವೆ |
ಮಾನಪ್ರಾಣವ ಸಹಿತಲೆಂದನು | ಶ್ರೀನಿವಾಸ || 3 || 77 ||

ಕಂದ

ಇತ್ತಭಯವ ಕಳುಹಲು ಪುರು | ಷೋತ್ತಮನಡಿಗರಗಿ ನಾಕಕ್ಕೈದಿರಾಗಂ ||
ವೃತ್ರಹರಾದ್ಯರು ವರ ಶತ | ಪತ್ತೋದ್ಭವ ತೆರಳೆ ಸತ್ಯಲೋಕಕೆ ಮುದದಿಂ || 1 || 78 ||

ಕೇದಾರಗೌಳ : ಅಷ್ಟ

ಇತ್ತ ಶೋಣಿತದಲ್ಲಿ | ಧೂರ್ತನಂಧಕ ತರಿ |
 ಸುತ್ತ ಜಗದೊಳಿರುವ ||
 ಮತ್ತಕಾಶಿನಿಯರ | ನಿತ್ಯ ಭೋಗಿಸಿ ಕೆಡಿ |
 ಸುತ್ತಲಿದನು ಧರ್ಮವ || 1 ||
 ಹೊಂದದೆ ತೃಪ್ತಿಯ | ಇಂದ್ರನ ಮಡದಿಯ |
 ನಿಂದು ಮನವನೊಲಿಸಿ ||
 ಸುಂದರಾಂಗಿಯ ಸುಖ | ಹೊಂದುವೆ ವಿಧವಿಧ |
 ದಿಂದಾಕೆಯಲಿ ಭೋಗಿಸಿ || 2 ||
 ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮ | ದಾಂಧನು ಬಹುಪರಿ |
 ಯಿಂದ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ||
 ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಶೋಕ | ದಿಂದಿಹ ಶಚಿಯೊಡ |
 ನೆಂದನು ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ || 3 || 80 ||

ಕಾಂಭೋದಿ : ರೂಪಕ

ಚಂದವೇನಿದು ಮನದಿ ನೊಂದುಕೊಂಬುದು | ಚಂದವೇನಿದು || ಪಲ್ಲ ||
 ಮಂದಯಾನೆ ಸುಂದರಿ ಪೂ | ಕ್ಷೇಂದುವದನೆ ನೊಂದು ಕಂಗ |
 ಳಿಂದ ಸಲಿಲಬಿಂದು ಸುರಿಸಿ | ಅಂದಗಡಿಸೆ ಚಂದವೇನೆ || 1 ||
 ಹರಿಣನೇತ್ರ ನಿನ್ನ ಚೆಲುವ | ಪರಿಕಿಸಿದಂದೆಚ್ಚು ಶರವ |
 ಸ್ಮರನು ವಿಧವಿಧದಲ್ಲಿ ಕೆಡಿಸಿ | ತರುಣಿ ತಂದ ನಿನ್ನೊಳ್ ರಮಿಸೆ || 2 ||
 ಹೇಡಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಮಘವ | ಕೂಡಿ ಪಡೆವದಂತು ಸುಖವ |
 ಮಾಡು ಮನವ ಹರುಷಗೊಳಿಸೆ | ಕೂಡುತೆನ್ನ ಸುಖದಿ ರಮಿಸೆ || 3 || 83 ||

ಸಾಂಗತ್ಯ : ರೂಪಕ

ಖಳನೆಂದ ವಚನ ಕೂ | ರಲಗಿನಂತಾಗಲು | ಕಳವಳಿಸುತ್ತ ಶಚಿ ಮನದಿ ||
 ತಳೆದಾಪತ್ತಿಲಿ ಧೈರ್ಯ | ನಳಿನಲೋಚನೆ ನುಡಿ | ದಳು ನೀತಿವಚನವ ಭರದಿ || 1 ||
 ದನುಜೇಶ ಬಿನ್ನಹ | ವನು ಲಾಲಿಸು ತಿಳಿಯದಾ | ತನು ನೀನೇನಲ್ಲ ಧರ್ಮವನು ||
 ಮನದಿ ಯೋಚಿಸು ಪರ | ವನಿತೆಯರಭಿಲಾಷೆ | ಘನತೆಯ ಕೆಡಿಸುವದಿನ್ನು || 2 ||
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದೊಲಿಸಿದೆ | ಮೃತ್ಯುಂಜಯನ ಘನ | ಶಕ್ತಿಯಿಂದಮರರಗಲಿದೆ ||
 ಕೀರ್ತಿಯ ತಳೆದೆ ಸಂ | ಪತ್ತಿಲಿ ಮರೆದನ್ಯ | ಪತ್ತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಬಹುದೆ || 3 ||
 ಪತಿಪಾದ ಸೇವೆ ಸ | ಸದ್ಗತಿಗೆ ಸಾಧನವೈಸೆ | ಪತ್ತಿಯಾದವಳಿಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ||
 ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯವನ್ಯ ವ | ನಿತೆಗೆಣೆ ಧರ್ಮಾ | ನಿಜತ ಪುರುಷನಿಗೆ ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ || 4 ||
 ಮನದೊಳಿಚ್ಛಿಸದೆನ್ನ | ಅನುಚೆಯೆಂದರಿತು ನೀ | ಇನಿಯನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ||
 ತ್ರಿಣಯನೊಲುಮೆಯಿಂದ | ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಬಾಳು | ಘನತರ ಕೀರ್ತಿಯ ಗಳಿಸಿ || 5 || 88 ||

ಮೋಹನ : ಅಷ್ಟ

ಯಾಕಿದನೊರವೆ ಜಾಣೆ | ಯೋಚಿಸದೆ ವಿ | ವೇಕದಿ ನೀ ಸುಮ್ಮನೆ ||
 ಲೋಕೇಶ ಪಡೆದ ಮಗಳನು ವರಿಸಿಹ ಪಿ | ನಾಕಿ ಕೂಡಿದ ಹರಿಯು | ಮೋಹಿನಿಯ || 1 ||
 ಯೋಗಿ ಜನರು ಸಹಿತ | ಮಾರನ ಶರ | ತಾಗಲು ಭ್ರಮೆಗೊಳುತ್ತ ||
 ನೀಗಿ ತಮ್ಮಯ ತಪ ನಾಗವೇಣಿಯರನು | ಭೋಗಿಸಿಹರು ನಿರತ | ಯೋಚಿಸು ಮತ್ತ || 2 ||
 ಸುರನರೋರಗ ಲೋಕದ | ಸುಂದರಿಯರು | ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿಹರು ಸರ್ವದಾ ||
 ಚರಣ ದರ್ಶನವೀಯದಿರುವ ನಾ ನಿನಗಿಂತು | ಮರುಳಾದೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡೆಂದು | ಕರವ ಮುಗಿದ || 3 ||
 ಒಡನತಿ ಖಾತಿಯಲಿ | ಪುಲೋಮಜೆ ನುಡಿದಳು ದೈತ್ಯನಲಿ ||
 ಸುಡು ನಿನ್ನ ಬಾಳ್ವೆಯ ಧಡಿಗ ಖಳನೆ ನೀತಿ | ನುಡಿದೇನು ಫಲ ನಿನ್ನಲಿ | ಪೋಗನೆ ಕೇಳಿ || 4 || 92 ||

ವಾರ್ಧಿಕ

ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯ ನುಡಿಗೆ ಘೋರ ದಾನವನು ಮದ | ವೇರಿ ನುಡಿದನು ವಿನಯದೋರಿ ಪೇಳಿದರೆ ಧಿ |
 ಕ್ಷಾರ ಗೈಯುವೆ ಬಲತ್ಕಾರದಿಂ ಕೂಡಿದರೆ ಯಾರು ಕೇಳುವರೆನ್ನುತ್ತ ||
 ಸಾರಿದನು ಸನ್ನಿಹಾ ನಾರಿ ಮೊರೆಯಿಡಲು ದೈ | ತ್ಯಾರಿ ನೀ ಸಲಹೆಂದು ನೀರಜಾಕ್ಷನು ತಿಳಿದು |
 ಘೋರ ಶಿಖಶರವ ತೆಬ್ಬೇರಿ ಬಿಡೆ ಮಂತ್ರಿಸುತ್ತ ಆರುಭಟಿಸುತ್ತಲಿ ಬಂದು || 1 || 93 ||

ಮಾರವಿ : ಏಕ

ಉರಿಗದರುತಲೈತರುತಿರೆ ಪಾವಕ | ಶರವದನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ||
 ಬೆರಗಾಗುತ್ತ ಖಳ ವರುಣ ಶರದೊಳದ | ಪರಿಹರಿಸಿದನಾತ || 1 ||
 ಯಾರೆನ್ನಯ ಪುರ ಸೇರುತ ವಿಕ್ರಮ | ದೋರಲು ಶರ ಬಿಡುತ್ತ ||
 ವೀರನವನ ಯಮನೂರ ಪೊಗಿಸದಿರೆ | ನಾರಾಚದೊಳನುತ || 2 ||
 ಬಂದನರಸುತೊಡನಂಧಕ ಕಂಡು ಮು | ಕುಂದನ ಕೇಳಿದನು ||
 ಮಂದಮತಿಯ ಮದದಿಂದೆನ್ನಯ ಪುರ | ಕಿಂದು ಪೊಕ್ಕುದೇನು || 3 ||

ಅರಿಯದೆನ್ನ ಸಂಗರವಿಕ್ರಮ ಶಿಖಿ | ಶರವನೆಚ್ಚೆಯಲ್ಲ ||
ಅರುಹು ಕಾರಣವ ಹರಿತಂದುದು ಯಮ | ಪುರವ ಪೊಗುವ ಕಾಲ || 4 || 97 ||

ಬಿಲಹರಿ : ಅಷ್ಟ

ಕೇಳಂಧಕಾಸುರ ನುಡಿಯ | ಫಣಿ | ಮಾಲನ ಭಕ್ತ ದಾನವಕುಲವರ್ಯ ||
ಶೂಲಿಸನ್ನಿಭನು ವಿಕ್ರಮದಿ | ನಿನ್ನ | ಪೋಲುವ ಭಟರಿಲ್ಲ ನೋಡೆ ತ್ರಿಜಗದಿ || 1 ||
ಅರಿತೆಲ್ಲ ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ | ಸ್ಮರ | ಶರಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಪರವನಿತೆಯಾದವಳಿ || 2 ||
ತರುವುದು ನೀತಿಯ ಶಚಿಯ | ಇದ | ನರಿತು ನಾನಾಂತನು ನಿನ್ನಲಿ ಹಗೆಯ || 2 ||
ಶಿಕ್ಷೆ ರಕ್ಷೆಗೆ ಕರ್ತನಹನು | ನಿಟಿ | ಲಾಕ್ಷನ ಸಖನೆಂಬುದನ್ನರಿತನ್ನು ||
ಈ ಕ್ಷಣ ಶಚಿಯನೊಪ್ಪಿಸಲು | ಸಹ | ಸ್ವಾಕ್ಷಗೆ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಪೆನು ಮೋದದೊಳು || 3 || 100 ||

ಭೈರವಿ : ಅಷ್ಟ

ಗಳಹದಿರೈ ಸುಮ್ಮನೆ | ಕೇಶವನೆ ನಾ | ತಿಳಿದಿಹೆ ನಿನ್ನ ಬಗೆ ||
ಬಲು ಕಪಟಿಗನು ದೈತ್ಯಾನ್ವಯವನೆಲ್ಲ | ಕೊಲಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಹಗೆ || 1 ||
ತ್ರಿದಶರ ಪಕ್ಷದವ | ಕೆಡಿಸಿ ವಿಧು | ವದನೆ ವೃಂದೆಯ ಧರ್ಮವ ||
ಒದರುವ ನೀತಿಯ ವಧಿಸಿ ನಿನ್ನನು ತೀರಿ | ಸದೆ ಬಿಡೆ ಹಗೆತನವ || 2 ||
ಅನುವಾಗು ಬೇಗದೊಳು | ವಿಕ್ರಮವಿರೆ | ಅನುವರವಿಂದೆನ್ನೊಳು ||
ಎನಲದನಾಲಿಸಿ ರಣಕೆ ನಿಂದನು ವರ | ವನಜಾಕ್ಷ ದೈತ್ಯನೊಳು || 3 ||
ಕಣಿಗಳ ಸಮರದಲಿ | ಕಾಣದೆ ಜಯ | ವನು ಮನದಲಿ ಕನಲಿ ||
ಅನುವಾದರಿಬ್ಬರು ಜಟ್ಟಿ ಕಾಳಗಕೆಂದು | ವನಜಾಕ್ಷ ರೋಷದಲಿ || 4 ||
ಮೆಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಪದದಿ | ದೈತ್ಯನೆಸೆಯ | ಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಬಹುದೂರದಿ ||
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛಿತನಾದ ಖಳರು ಕಂ | ಗೆಟ್ಟೋಡಿದರು ಭರದಿ || 5 || 105 ||

ಸಾಂಗತ್ಯ : ರೂಪಕ

ಅರಸ ಧರ್ಮಜ ಕೇಳು | ಹರಿಯು ಬಳಿಕ ಕಾವ | ಲಿರುವ ಭಟರ ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿ ||
ಭರದೊಳು ಪೊಗಲಂತಃ | ಪುರವ ನೀಕ್ಷಿಸುತಲಾ | ತರುಣಿಮಣಿಯು ಶಚಿ ನಮಿಸಿ || 1 ||
ಇಳುಹಿ ಕಂಬನಿಗಳ | ಬಲು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನುತಿ | ಸಲು ತೋರುತಭಯವನಂದು ||
ಖಳನ ವಧಿಸಲು ನಿ | ಟಿಲನೇತ್ರನಲ್ಲದಿ | ಲ್ಲಿಂಗಳೊಳೆಂಬುದನು ತಾ ತಿಳಿದು || 2 ||
ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ಕಂ | ಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತ ಶಚಿಯನು | ಬರುತಿರೆ ಕೈಲಾಸದಡೆಗೆ |
ಪರಿಕಿಸಿ ಹರಿಯನು | ಪರಮ ಸಂತಸದಿ ಶಂ | ಕರ ವಂದಿಸುತಲೆಂದನವಗೆ || 3 ||
ಕ್ಷೇಮವೆ ಭಾವಯ್ಯ | ಶ್ರೀಮನೋಹರದೇವ | ಈ ಮಹಾರ್ತದಿ ಬಂದುದೇನು ||
ತಾಮರಸಾಕ್ಷಿ ಪು | ಲೋಮಜೆ ಸಹಿತನೆ | ವ್ಯೋಮಕೇಶನೊಳು ಪೇಳಿದನು || 4 ||
ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುಮರರು | ದುರುಳನಂಧಕ ನಿನ್ನ | ವರಬಲದಿಂದೆಲ್ಲ ಸುರರ ||
ಧುರದೊಳು ಸೋಲಿಸಿ | ತರುಣಿ ಶಚಿಯನಪಹರಿಸಿದನಿಂದು ಕೇಳ್ದದರ || 5 ||
ಕೊಳಗುಳದಲಿ ಮೂರ್ಛೆ | ಗೊಳಿಸಿ ದೈತ್ಯನ ತಂದೆ | ಲಲನೆಯ ಹರನೆ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ||
ಅಳಿವು ನಿನ್ನಿಂದಲಾ | ಖಳಗಂದರಿತಿವಳ | ಸಲಹುವ ಭಾರವು ನಿನಗೆ || 6 || 111 ||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಹರನೊಳಿ ಪರಿ ನುಡಿದು ತರುಣಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸುತ | ತೆರಳಿದ ರಮಾವರಂ ಗರುಡವಾಹನನಾಗಿ |
ಪುರಹರನೆ ಸಲಹೆಂದು ಚರಣಕಿರಗಿದ ಸುರಪನರಸಿಗಭಯವನೀಯುತ ||
ಗಿರಿಜಾರಮಣನಿರಲು ಮೆರವ ಕೈಲಾಸದಲಿ | ಧುರದಿ ಮೂರ್ಛೆಯ ತಳದ ದುರಳನಂಧಕನು ಚೇ |
ತರಿಸುತದಾಕ್ಷಣವೆ ಅರಸಿ ಕಾಣದೆ ಶಚಿಯ ಹರಿಯೊಪ್ಪನೆಂಬುದರಿತು || 1 || 112 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ : ತ್ರಿವುಡೆ

ಘುಡಘುಡಿಸುತೊಡನೆಂದನಂಧಕ | ಕಡಲೊಳಡಗಿರಲೆಂದು ಸುರಪನ |
ಮಡದಿಯನ್ನೊಯ್ದರ್ಪ ದುರುಳನ | ಬಿಡೆನು ಹರಿಯ || 1 ||
ಲೆಕ್ಕಿಸೆನು ಮಾಯಗಳನಾತನ | ಶಿಕ್ಷಿಸುತ ನಾ ತಾರದಿರೆ ಕಮ |
ಲಾಕ್ಷಿಯಳನೆಂದನುತ ಪೊರಟನು | ಆ ಕ್ಷಣದಲಿ || 2 ||
ಧರಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನಂಧಕ | ಬರುತಿರಲು ಪಥದೊಳಗೆ ಬಂದನು |
ಹರನ ನಾಮವ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಲೆ | ಸುರಮುನೀಂದ್ರ || 3 || 115 ||

ಕೇದಾರಗೌಳ : ಅಷ್ಟ

ಬಂದ ನಾರದನ ಕಂ | ಡಂಧಕ ಚರಣಕ್ಕೆ | ವಂದಿಸೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
ಎಂದನಾತನೊಳು ದೈ | ತ್ಯೇಂದ್ರ ನೀನೀಪರಿ | ಯಿಂದ ಬಂದಿಹುದೇಕಿಲ್ಲ || 1 ||
ತಿಳುಹು ಬೇಗನೆ ಮುನಿ | ತಿಲಕನೆ ಸುರಪನ | ಲಲನೆ ಪುಲೋಮಜೆಯ ||
ತಿಳಿಯದಂದದೊಳೊಯ್ದು | ಖಳ ವೈರಿಯರಸು | ತ್ತಲೆ ಬಂದನಾ ಹರಿಯ || 2 ||
ಬಗೆಯದಾತನ ಕ | ರಗಳನು ಬಂಧಿಸುತಲೆ | ಹಗರಣದಿಂದೊಯ್ದನು ||
ಮೃಗವಿಲೋಚನೆಯ ನಾ | ಸೊಗಸಿನಿಂ ವರಿಸುವ | ಬಗೆಯ ನೀನೊರೆವುದಿನ್ನು || 3 ||

ಅರಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಮನ | ದಿರವ ಸೇಣಸಿ ವ್ಯರ್ಥ | ಹರಿಯೊಳು ಬಳಲಲೇಕೆ ||
 ಪರಮ ಮಾಯಾವಿಯಾ | ಗಿರುವ ರಮಾಧವ | ತರಳೆಯ ಕಾಯ್ದುದಕೆ || 4 ||
 ತನಗಸದಳವೆಂದು | ನಿನ್ನಯ ಶಚಿಯನು | ತ್ರಿಣಯನ ವಶಕಿತ್ತನು ||
 ಸೇಣಸಿ ಶಂಕರನೊಳು | ವನಿತೆಯ ವಶ ಮಾಡೆ | ದನು ಮುನಿ ನಾರದನು || 5 || 120 ||

ಮಾರವಿ : ಏಕ

ಲೇಸಾದುದನುತ ನಾರದನನಾ ದೈ | ತೇಶನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡ ||
 ಈಶನ ಪರಿಕಪೆನುತಲೆ ಶಚಿಯಭಿ | ಲಾಷೆಯೊಳ್ಳಿತಂದ || 1 ||
 ಬಂದಾಕ್ಷಣ ತನ್ನಡೆಗೆ ಬರಿಸುವನು | ಚಂದ್ರಧರನನುತ ||
 ನಿಂದನು ಕೈಲಾಸದ ಮೂಲದಿ ಕರ | ದಿಂದದನಲುಗಿಸುತ || 2 ||
 ಈ ಪರಿಯಲುಗಿಸೆ ಗಿರಿಯನು ನೆರೆ ಉ | ಲ್ಯಾಪಾತಗಳಾಗೆ ||
 ಆ ಪರ್ವತ ಮರವದರಲು ಕಂ | ಡಾ ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಶಿವಗೆ || 3 ||
 ಹರಣದರೆಯ ನೀ ಗಿರಿಯಲ್ಲಾಡುವ | ಪರಿಯದೇನು ಪೇಳು ||
 ಧರಣಿಯು ಕಂಪಿಸುತಿರುವ ಕಾರಣವದ | ನರಿಯೆ ನಾನಿಂದಿನೊಳು || 4 ||
 ಎಂದಡೊರೆದ ಗಿರಿನಂದನೆ ಲಾಲಿಸು | ಅಂಧಕ ಮಮ ಭಕ್ತ ||
 ಇಂದ್ರಾಣಿಯ ತಾ ಹೊಂದುವ ಬಯಕೆಯೊ | ಳ್ವಂದಿಹನವನಿತ್ತ || 5 ||
 ಬಲು ತಪದಾ ಫಲವಳಿಸಿ ಕೊಂಡ ಪರ | ಲಲನೆಯರನು ಬಯಸಿ ||
 ಅಳಿವ ಕಾಲವಿದು ಕೊಲುವನವನ ನಾ | ಸಲಹೆ ಶಚಿಯನರಸಿ || 6 ||
 ನಡೆತಂದಾಕ್ಷಣ ಬಿಡುಗಣ್ಣರು ಮಣಿ | ದೊಡನೆಂದರು ದೇವ ||
 ಧಡಿಗನ ಶಿರವನು ತರಿದು ರಕ್ಷಿಸೆ | ಮೊಡೆಯನೆ ಸಾಂಬತಿವ || 7 || 127 ||

ಭಾಮಿನಿ

ತ್ರಿದಶರಿಂಗಿತ್ತಭಯವನು ಪೇ | ಲಿದನಸಾಮಾನ್ಯನವನಂಧಕ |
 ವಧಿಸಲಾತನ ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನವರಥವ ||
 ನೊದಗಿಸಲು ನಾನೇರಿ ಪ್ರೋಪೆನು | ಮದಮುಖನ ಸಂಹರಿಸಲೆನಲವ |
 ರೊದಗಿನಿಂ ನಿರ್ಮಿಸಲು ರಥವೇರಿದನು ತ್ರಿಪುರಾರಿ || 1 || 128 ||

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ : ತ್ರಿವುಡೆ

ಅಡರಿ ರಥವನು ಬಂದು ದಾನವ | ನೊಡನೆ ಪೇಳಿದ ಗಿರಿಯನಲುಗಿಪ |
 ಕಡುಹುತನವನು ತೋರು ನೀನೆ | ನೊಡನೆ ರಣದಿ || 1 ||
 ಎಂದುದನು ಲಾಲಿಸುತ ಪೇಳಿದ | ಅಂಧಕಾಸುರ ದೇವ ಕದನಕೆ |
 ಬಂದೆಯಾ ಭಕ್ತನಲಿ ಲೇಸಾ | ಯ್ತಿದುಧರನೆ || 2 ||
 ಭಕ್ತ ನೀನಾಗಿದುರ್ ಸುರಪನ | ಪತ್ತಿಯಲಿ ಮನಮಾಳ್ವುದುಚಿತವ |
 ಧೂರ್ತ ನೀನದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ | ಪಾತ್ರನಹುದು || 3 ||
 ಮತ್ಸರಿಗಳಾಗಿಹರು ತ್ರಿದಶರು | ಶತ್ರುಗಳೆನಗೆನ್ನ ವಧಿಸಲು |
 ಗುಪ್ತದಲಿ ಯೋಚಿಸುತಲಿದರು | ಕೃತ್ತಿವಾಸ || 4 ||
 ದಾನವರು ಬಯಸುತಲಿ ಸ್ವರ್ಗವ | ಸೇನೆಗಳ ಕೊಡುತ್ತ ಸುರರೊಳು |
 ಚೋಣಿಗದು ಕಾರಣವನಿಸಿತೀ | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆ || 5 ||
 ಏನಿದೇನನ್ಯಾಯ ಹಿರಿಯರು | ದಾನವರಿರಲು ನಾಕವನು ಗೀ |
 ವಾರಣರಾಳಲು ಬಿಡುವನಲ್ಲವು | ಸ್ಥಾಣು ಕೇಳು || 6 ||
 ಸಾತ್ವಿಕರು ಸುಮನಸರೆನುತ ತ್ರೈ | ಮೂರ್ತಿಗಳು ತ್ರಿದಶರಿಗೆ ನಾಕವೆ |
 ನುತ್ತಲಿತ್ತವು ತಾಮಸಿಗಳೈ | ದೈತ್ಯರೆಲ್ಲ || 7 ||
 ಕೃತ್ತಿವಾಸನೆ ಸುರರ ಪಕ್ಷದಿ | ವ್ಯರ್ಥ ಬಂದರೆ ಬಗೆಯೆ ನಿನ್ನನೆ |
 ನುತ್ತ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೆಚ್ಚನು | ಧೂರ್ತ ದನುಜ || 8 ||
 ತರಿದು ಖಳನಸ್ತ್ರಗಳ ಶಂಕರ | ನುರಿಮಸಗಿ ಭುಜಗಾಸ್ತ್ರವಸೆಯಲು |
 ಗರುಡಬಾಣದಿ ತರಿದು ಬಿಸುಟನು | ದುರುಳನದನು || 9 || 137 ||

ಭಾಮಿನಿ

ವಿವಿಧ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೆಚ್ಚರು | ಬವರದಲಿ ಜಯ ಕಾಣದಾಕ್ಷಣ |
 ಭವನು ಯೋಚಿಸಿ ದ್ವಂದ್ವ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲಂಧಕನ ||
 ಜವದೊಳೊದಗುತ ಮಲ್ಲ ಯುದ್ಧದಿ | ಶಿವನ ಕಂಕುಳೊಳೊಕಿ ಮರ್ದಿಸೆ |
 ಬವಣೆಗೊಳ್ಳುತಲಭವ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗೆ ಕಳವಳಿಸಿ || 1 || 138 ||

ಸಾಂಗತ್ಯ : ರೂಪಕ

ಹರಹರಾ ಶಂಕರ ಮರುಳುತನದಲಿ ದೇ | ವರದೇವನೊಡನೆ ನಾ ಕಾದಿ ||
 ಧರೆಗೆ ಕೆಡಹಿದನೆ | ವರವಿತ್ತು ಮೊದಲೆನ್ನ | ಪೊರೆದ ದೈವವನಿಂದ ಮದದಿ || 1 ||
 ವತ್ತ ಪಾಪಕೆ ಪ್ರಾಯ | ಶ್ವಿತ್ತ ಕಾಣದು ದಿವ್ಯ | ಮೂರ್ತಿಯ ಸಂತ್ಯಸೆ ಮನದಿ ||
 ಯತ್ನದೋರದನುತ್ | ಹೊತ್ತು ತಂದು ಮಲಗಿ | ಸುತ್ತ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಗೃಹದಿ || 2 ||

ತೆರಳಿದನದ ಕಂಡು | ಗಿರಿಜಾತೆ ಮರುಗುತ್ತ | ಪರಿಪರಿಯಿಂದಪಚರಿಸಿ ||
ನೆರೆ ಚೇತನಗೊಳಿಸೆ | ಹರನೆದ್ದ ಕಂಗಳೊ | ಉರಿಯ ಕಿಡಿಯ ಹೊರಸೂಸಿ || 3 || 141 ||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಘಡುಘಡಿಸಿ ಶಂಕರಂ ಮಡುಹುವೆನು ಖಳನನೆಂ | ದೊಡನೆ ಕಾಶ್ವರ ಶರವ ಪಿಡಿದು ದಾನವನೆಡೆಗೆ |
ಹೊಡೆಯಲ್ವೆ ನಾಂಟಿ ಗಳ ಪೊಡವಿಗುರುಳಿದನಾಗ ಮೃಡನು ಶೂಲದಿ ತಿವಿಯಲು ||
ಒಡನೆ ಸುಜ್ಞಾನವಂ ಪಡೆದಂಧಕಾಸುರಂ | ನಡನಡುಗಿ ಭಯದಿ ಪಿಡಿಯುತಲಭವ ಪಾದವಂ |
ಒಡೆಯ ರಕ್ಷಿಪುದೆಂದು ಅಡಿಗರೆಗಿ ನುತಿಸಲಾ ಮೃಡನು ಕರುಣದೊಳೆಂದನು || 1 || 142 ||

ಮೋಹನ : ಅಷ್ಟ

ಅಳದಿರಂಧಕ ಭಕ್ತಿ | ಗೊಲಿದು ನಿನ್ನಯ ತಪ್ಪು | ಗಳನೆಲ್ಲ ಕ್ಷಮಿಸಿದನು ||
ತಿಳುಹು ಮನದಿ ನೀನು | ತಳೆದಿಹ ಬಯಕೆಯ | ಸಲಿಸುವೆನೆನಲೆಂದನು || 1 ||
ಬೇರೆ ಬೇಡನೆಗೆ ಪು | ರಾರಿ ದೇವರದೇವ | ಗೌರಿವರನೆ ಲಾಲಿಸು ||
ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ತವ | ಸಾರೂಪ್ಯಪದವಿತ್ತು | ಮಾರಸಂಹರ ರಕ್ಷಿಸು || 2 ||
ಭಕ್ತನ ನುಡಿಗೊಲಿ | ಯುತ್ತೆಂದ ಶಂಕರ | ನಿತ್ತೆ ಮನದಿರವ ನಾನು ||
ನಿತ್ಯ ಭೃಂಗೀಶನೆಂಬುತ್ತಮ ಪೆಸರೊಳೆ | ನೋತ್ತಿನೊಳಿಹುದು ನೀನು || 3 || 145 ||

ಭಾಮಿನಿ

ಇಂತಭಯವನ್ನಿತ್ತು ಭಕ್ತಗೆ | ಅಂತಕಾಂತಕನವನ ತನುವ ಮ |
ಹಾಂತಶೂಲದಿ ಸೀಳಿ ಕೆಡಹುತಲಾ ತ್ರಿಶೂಲವನು ||
ಕಂತುಹರ ಪಾತಾಳಕೊತ್ತಿದ | ನಿಂತು ಭೃಗು ಪರ್ವತದ ಶಿಖರದಿ |
ಸಂತಸದಿ ಪಾತಾಳಗಂಗೆಯಲದ್ದಿ ತೆಗೆಯಲಿಕೆ || 1 || 146 ||

ಕಂದ

ಶೂಲದ ರಂಧ್ರದೊಳಾ ಪಾ | ತಾಳದ ವರಗಂಗೆ ಧಾರಿಣಿಗೆ ಬಂದಾಗಂ ||
ಶೂಲೋದ್ಭವ ತೀರ್ಥವೆನಿಸಿ | ಭೂಲೋಕದ ಜನರ ದುರಿತವ ಹರಿಸಿ ಮೆರೆದಳ್ ಬಳಿಕಂ || 1 || 147 ||

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರಕಾಶನ ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ

ಮೂಲ ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಪದವೀಧರ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಮಿತಿ, ಮುಂಬೈ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಅಧಾರ: ಪದವೀಧರ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಮಿತಿ, ಮುಂಬೈ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಅಗರಿಯವರ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಎಂಬ ಸಂಪುಟ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಕೊಟ್ಟವರು: ರವಿ ಮಡೋಡಿ

ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರತಿ ಒದಗಣೆಗೆ ಸಹಕಾರ: ಶಶಿರಾಜ ಸೋಮಯಾಜಿ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಬರವಣಿಗೆ: ಅನಿತಾ ಎಮ್. ಜಿ. ರಾವ್

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ: ಶ್ರೀಧರ್ ಡಿ.ಎಸ್., ಗಿಂಡಿಮನೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ, ಡಾ. ಆನಂದರಾಮಉಪಾಧ್ಯ

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಉತ್ಪಾದನೆ: ರವಿ ಮಡೋಡಿ, ಶಿವಕುಮಾರ ಬಿ. ಎ. ಅಳಗೋಡು

ಅಂತರಜಾಲ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಕಾಶನ: ರವಿ ಮಡೋಡಿ, ನಟರಾಜ ಉಪಾಧ್ಯ